

„Az Úr közel!”

A MAGYARORSZÁGI EGYHÁZAK ÖKUMENIKUS TANÁCSA
MISSZIÓI ÉS EVANGELIZÁCIÓS BIZOTTSÁGÁNAK HÍRLEVELE

2015. június

Ökumenikus pünkösti vigíliát tartottak Budapesten

Az ifjúsági Bizottság a Teológiai és Keresztény Egység Bizottsággal együtt **2015. május 22-én** pénteken 18 órakor megszervezte a Pünkösti Zenés Vigíliát az Ökumenikus Tanács Kápolnájában.

„Pünkösd a mennyei hálózathoz való személyes csatlakozás ünnepe” – fogalmazott Gáncs Péter elnök-püspök a pünkösti zenés ifjúsági istentiszteleten.

„Mily gyönyörűség, íme, lásd, / amikor az atyafiak együtt muzsikálnak! / Ott van az áldás, hiszed-é? / Csak oda küld a mi Urunk pengő citerákat” – Gryllus Dániel és Sumonyi Zoltán zsoltárfeldolgozása juthatott eszünkbe az immáron hagyományosnak tekinthető, a MEÖT szervezésében megvalósuló pünkösti zenés vigíliáról. A Large Room zenekar, a Pünkösti Zenei Misszió zenekara, valamint a Budapesti Baptista Csapat közreműködésével a pünkösti zenés ifjúsági istentiszteletet ugyanis kifejezi azt a fajta közösséget, melyben felekezetek közösen képesek az Úrhoz fordulni, együtt örvendezni és hálát adni.

A különböző felekezetű gyülekezetből érkező jelenlévőket Fischl Vilmos, a MEÖT főtitkára, valamint Szontágh Szabolcs, a Református Zsinati Ifjúsági Iroda vezetője köszöntötte. Az ünnepi ifjúsági istentisztelet liturgiájában Koltainé Somogyi Lilla, az MEE Ol Gyülekezeti és Missziói Osztályának munkatársa működött közre.

„Akarsz frissíteni? – teszi fel számítógépünk a kérdést. Pünkösdkor ugyanazzal a kérdéssel fordul az egyes emberhez Isten is. Sokszor halogatjuk a kérdésre a választ, jó nekünk az állóvíz, az »ej, ráérünk arra még«” – fogalmazott igehirdetésében Gáncs Péter evangélikus elnök-püspök. A püspök beszédében kiemelte, hogy pünkösd a tűz, a láng és a friss levegő, mai

képpel élve a mennyei hálózathoz való személyes csatlakozás ünnepe. „Amennyiben nyitottak vagyunk a Szentlélekre, észrevehetjük, hogy van térerő, tudunk vertikálisan kommunikálni” – tette hozzá Gáncs Péter.

„Pünkösd olyan kapcsolódási lehetőség, mely egész életünkre szemléletváltást hozhat, hiszen érteni kezdem, amit Isten számomra mond és ezáltal értem azt is, amit a mellettem lévő szeretne. Ezáltal pünkösd személyes életem ünnepe, annak felfedezése, hogy rá tudok találni önmagamra, feladatomra” – mondta az elnök-püspök.

Az ökumenikus pünkösti vigíliát az egység megélésén túl a személyes találkozás öröme határozta meg. A zenés istentiszteletet követően szeretetvendégséggel és beszélgetési lehetőséggel készültek a szervezők.

Galambos Ádám (evangelikus.hu)

Áhítatok június hónapra

Írta: **Vető István**,
Budapest-cinkotai evangélikus lelkész

Törekvés

**„Arra törekedjünk [...],
ami a békességet és az épülést szolgálja.”**
(Róm 14:19.)

Az államosítás időszakában a földművesektől elvett földekből TSZ-eket alakítottak. Sok ilyen intézmény kapta a kor kiemelkedő alakjainak nevét, de az akkori élet-

szemléletet és munkaeszményt kiválóan tükrözte az olyan elnevezés, mint Új Élet, Törekvés, stb. Nem véletlen, hogy ilyen neveket választottak. Az emberi természet egyik fontos jellemzője ugyanis a törekvés. Ez hajt minket új tervek megvalósulása felé, át nehéz akadályokon – erőt adva a nehéz időszakokban is. A lusta, feladataival nemigen törődő tanuló is arra igyekszünk serkenteni, hogy legyen olyan cél előtte, amelyért lelkesedik, amely elérésére törekedni tud.

Mire törekedjen a keresztyén ember? – teszi fel a kérdést Pál apostol, amikor a római gyülekezetben megta-
pasztalt problémákat kívánja orvosolni. Azt látja, hogy a testvérek között botránkozás támadt egyesek visel-
kedése miatt. Voltak, akik nem törődtek mások vallásos érzékenységével, és a saját – könnyedebben vett –
meggyőződésük szerint élték életüket a gyülekezet közösségében. Pál nem vitatkozik egyikükkel sem, nem
ad igazat egyik érvelésnek sem. Az egyházban ugyanis van helye a sajátos értelmezéseknek, az evangélium
más oldalról való megközelítésének. Ezt mi nyilvánvalóan átélhetjük a felekezetek együttélésének sokszínű-
ségében.

Nem könnyű azonban úgy gyakorolni vallásosságunkat, hogy közben
másoknak ne okozunk zavart, kellemetlenséget vagy megbotránkozást.
Az apostol tanácsát érdemes megfogadni: törekedni a békességre és
egymás épülésére. Ez volt Jézus földi életének példája is, amelynek kö-
vetésére hív el minket.

**„Isten békessége, mely minden értelmet meghalad,
meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat
a Krisztus Jézusban.”**
(Fil 4:7.)

Szeretettel ajánljuk kedves olvasóink figyelmébe
a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának honlapját,
ahol rendszeresen frissülő híreket, tudósításokat olvashatnak
a hazai ökumenikus eseményekről:

www.meot.hu

Megújulás

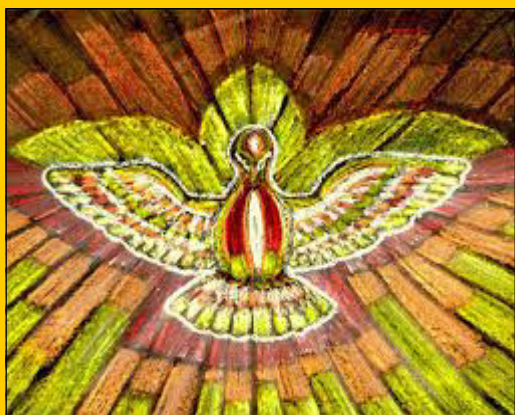
**„[...] nem csüggedünk.
Őt ha a külső emberünk megromlik is,
a belső emberünk mégis megújul napról napra.”**
(2Kor 4:16.)

A nyár első hónapja még nem mindenki számára szabadság. A hónap közepéig tart az iskola; az érettségik, egyetemi vizsgák pedig elnyúlhatnak még tovább is. A munkahelyről sem könnyű szabadulni, pedig már jó lenne kicsit pihenni! Emberi testünk kifárad, rászorul a regenerálódásra. A 21. század különösen is odafigyel a test frissen tartására, megújítására. Úton-útfélen találunk wellness-szállodákat, tele van az email-fiókunk kikapcsolódást, egészségmegőrzést ígérő utazási ajánlatokkal.

Pál apostol azonban arra figyelmezteti a korinthusi gyülekezet tagjait – s vele együtt minket is –, hogy a léleknek (a belső embernek) is nagy szüksége van megújulásra. Hétköznapi küzdelmeink ugyanis súlyosan megterhelik a lelkünket, és hamar elcsüggedünk. A keresztyén ember mégsem keseredik el, mert tudja, hogy újra meg újra megerősít minket a hirdetett evangélium, Isten öröme Jézus szeretetéről és irgalmáról. Az Ő szavai így bátorítanak:

**„Ne féljetek azoktól, akik a testet megölik,
a lelket azonban nem tudják megölni!”**
(Mt 10,28)

Ezért tud napról napra megújulni az, aki Őt követi.

Migráció és/vagy terrorizmus?

Mit mond az egyház, a politika és a menekültügy a migrációról?

2015. május 22-én a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának (MEÖT) székházában rendezett konferenciát a Theológiai Szemle.

Pál szavai alapján – **„Fogadjátok be tehát egymást, ahogyan Krisztus is befogadott minket az Isten dicsőségére”** (Róm 15:9.) – hirdette Isten igéjét Fischl Vilmos MEÖT főtitkár a tanácskozás kezdetén. A főtitkár beszédében hangsúlyozta, hogy Krisztus egyértelműen meghatározta az idegenekkel való viselkedést, ő olyannak fogadja el az embert, amilyen. **„Keresztényként fel kell tennünk a kérdést, hogy van-e nálunk szelekció, és ha igen, akkor mit teszünk ellene?”** – fogalmazott Fischl Vilmos.

„A migráció kérdése égetően fontos téma, melyben az egyház embereinek meg kell nyilatkozniuk” – mondta a fennállásának kilencvenedik évét ünneplő Theológiai Szemle szerkesztőbizottsági elnöke, Kádár Zsolt. A szerkesztőbizottsági elnök hangsúlyozta, hogy a konferencia a felekezetek teológiai megközelítésein túl arra kívánja ráirányítani a figyelmet, hogy az egyháznak és a társadalomnak egymással párbeszédben kell állnia.

(folytatás a 4. oldal alján)

KÖZÉPGAZDAGSÁG

**„Se szegénységet, se gazdagságot ne adj nekem!
Adj annyi eledelt, amennyi szükségem.”**
(Péld 30:8.)

Életünk során sokféle emberrel találkozunk. Nálunk szegényebbekkel és gazdagabbakkal is. Az utóbbiakat talán kicsit irigyeljük, és mi is törekszünk arra, hogy minél magasabb színvonalon élhessünk. A szegényeket – azon felül, hogy sajnáljuk – a magunk lehetőségei szerint próbáljuk segíteni. Cinkotai gyülekezetünk egy kenyai kisfiút támogat rendszeresen, hogy legyen ennivalója, ruhája, és tudjon tanulni.

Gyermekkoromban többször megkérdeztek tőlem, milyennek érzem magamat: szegénynek, vagy gazdagnak. „Középgazdagnak” – szoktam válaszolni. Hálás vagyok Istennek, hogy ilyen vagyoni állapotba helyezett családommal együtt. Így tudtam megérteni, mit jelent osztozni, lemondani, áldozatot vállalni, de így tudtam meg tanulni az adakozás, a jótékony szolgálat gyakorlását is.

Igénk megerősít abban, hogy a „középgazdagság” áldás lehet. Megkímél minket a szélsőségektől: a túlzott büszkeségtől és az elkeseredéstől is. Alkalmat ad arra, hogy oda tudjunk figyelni azokra, akik nálunk szegényebbek vagy gazdagabbak, és azt tudjuk nekik adni, ami nekünk van – és amiben ők hiányt szenvednek.

Az ige második mondata pedig egy nagyon fontos erényre hívja fel a figyelmet: a megelégedés életformájára. Az eredeti szöveg jobban érzékelteti, mit jelent elfogadni azt, amink van: *„törj nekem annyi kenyeret, amennyit megszabtál (kimértél, meghatározta) nekem”.*

Eszünkbe juthat az 5000 ember megvendéglése, amelyben a tanítványok kételkedését szégyeníti meg Jézus:

**„Van itt egy gyermek,
akinél van öt árpakenyér és két hal,
de mi ez ennyinek?”**
(Jn 6:9.)

S lám, miután mindannyian ettek (és jóllaktak!), tizenkét kosár maradékot szedtek össze.

Isten tudja, mi az, ami nekünk elegendő. És ami elég, azzal meg is elégedhetünk.

„Akit az Úr szeret, annak álmában is ad eledelt.”
(Zsolt 127:2.)

Az üldözöttek, árvák, magukra hagyottak megsegítése a Szentírás értelmében a nép és az egyes ember felelőssége. *Migráció a Bibliában, bibliokateológiai alapvetés* címmel Zsengellér József, a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Karának dékánja tartott előadást. A dékán előadásában először egyháztörténelmi példákon keresztül mutatott rá arra, hogy a migráció kérdése bár a globalizáció hatására ma nagymértékben erősödött, azonban már az ókorban is jelen volt. Zsengellér József a migráció üdvtörténelmi vonatkozásában Gerhard von Rad üdvtörténelmi vonalvezetését hangsúlyozta. Őstörténelmi példákkal élve – Ádám és Éva, Kain és Ábel – a dékán kiemelte, hogy *„a bűn cselekvése nemcsak büntetést von maga után, hanem annak következménye egzisztenciális kérdéssé is válik. Mondhatnánk: a bűn zsoldja a migráció.”* A dékán előadásában a hit megélésének és megtapasztalásának vonatkozásában hangsúlyozta, hogy a migráció teológiai motívuma az Istenre hagyatkozás, mely új közeget, áldást és új otthonot jelent. Az üdvösség vonatkozásában az előadó mind ó-, mind újszövetségi példákon keresztül szemléltette, hogy az üldözöttek, árvák, magukra hagyottak megsegítése a Szentírás értelmében a nép és az egyes ember felelőssége.

(folytatás az 5. oldal alján)

FÁRADOZÁS - FELÜDÜLÉS

Jézus Krisztus mondja:

**„Jöjjetek énhozzám mindnyájan,
akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve,
és én megnyugvást adok nektek.”**

(Mt 11:28.)

A megfáradás, a terhek alatt roskadozás korunk legjellemzőbb életérzése. A lélekgyógyászat fel van készítve olyan páciensek kezelésére, akik úgy érzik, hiába tettek meg mindent a boldogulásukért, családjukért; akik kárba vesztett fáradságnak értékelik minden munkájukat.

Divatos kifejezéssel ezt „burn-out” (kiégés) szindrómának nevezik. A terápia során az egyén önbecsülésének, önbizalmának megerősítése a cél. Új célok keresése, pozitív gondolkodás, jövő felé tekintés és optimista hozzáállás.

Jézus viszont nem erről beszél! Az ige magyar fordítása nem adja jól vissza a „diagnózist”. Nem burn-out-osok kezelését ígéri. Nem egy már múlttá vált sérülést akar ápolni. Az önfeláldozó és alázatos étellel járó fáradalmakra kínál gyógyírt. Jézus szavait talán így lehetne helyesebben fordítani: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akiket megterhelt a szüntelen fáradozás...”.

Életünk ugyanis valóban szüntelen fáradozás. Nem mindegy azonban, hogy ezt hogyan, milyen hozzáállással, milyen lélekkel végezzük. Sokan panaszkodnak a házi munka befejezhetetlenségére, a gyerekekkel járó állandó készenlétre, a munkahelyi kollektíva elviselhetetlenségére, a szabadidő és a pihenés hiányára.

Aki viszont Krisztus követésében jár, annak az élete tele van örömmel és hálával. Aki megnyugvást talált nála, felfedezi munkája értelmét, és mindig kap új erőt az újabb feladatokhoz. Mi ez a megnyugvás? Az eredeti szöveg arra utal, hogy Jézus megszünteti, elveszi a fáradságot, megpihenteti a lelket és felüdíti azt. S a következő versekben arra is választ kapunk, hogy ez a felüdülés hogyan valósulhat meg az életünkben:

**„Vegyétek magatokra az én igámat,
és tanuljátok meg tőlem,
hogy szelíd vagyok, és alázatos szívű,
és megnyugvást találtok lelketeknek.
Mert az én igám boldogító,
és az én terhem könnyű.”**

(Mt 11:29-30.)

A migráció az egyetemes és a magyar történelemben címmel Mészáros Kálmán egyháztörténész, a Baptista Teológiai Akadémia tanszékvezetője tartott előadást. „A 2014-es adatok értelmében 51 millió ember keresi hazáját. Ennek fele saját hazájában vándorol, 17 millió ember már elhagyta otthonát, míg 600 ezer menekült a Földközi tengeren próbál átkelni” – fogalmazott az előadó. Az egyháztörténész hangsúlyozta, hogy mind a média, mind a politika által a Charlie Hebdo terrortámadásra való hivatkozással veszélyes párhuzamot keltettek a migráció és a terrorizmus összekapcsolásával. „E két kérdéskör nem ugyanaz, veszélyes, emberek életét megnyomorító nézőpont a kettő összekeverése” – fogalmazott Mészáros Kálmán.

Az egyháztörténész Magyarország történelméről mutatott rá, hogy „a Kárpát-medence bizonyos értelemben népek átjáróháza volt.” A tatárjárás és a mohácsi csatát követő felosztott ország betelepítések segítségével vált élhetővé. „A be- és kitelepítések meghatározták történelmünket, ezért a magyar történelem az emigráció és a migráció története is” – fogalmazott Mészáros Kálmán.

(folytatás a 6. oldalon)

A migránsok más kultúrák élő hordozói, akiktől tanulhatunk, megismerhetjük egymást. *Migráció, ökumené, vallásközi dialógus, interkulturalitás* címmel Béres Tamás, az Evangélikus Hittudományi Egyetem egyetemi tanára tartott előadást. „*Európa bízott a reformációban elkezdődő, a francia felvilágosodás szelleméből táplálkozó eszmében. Mára ez a nézőpont változott meg*” – hangsúlyozta az egyetemi tanár. A migráció kérdésében „*a kényelmes Európának nincs közös cselekvési terve*” – fogalmazott az előadó. Béres Tamás rámutatott annak nehézségére, hogy nem a megszokott értékdefiníciókat, nyelvet lehet használni a terrorizmus kérdésében, hiszen számos esetben az ellenség a gyilkosság a másik oldalon dicsőséget jelent. Európai vonatkozásban, a lehetőségek szintjén az egyetemi tanár a vallásközi párbeszédet hangsúlyozta. „*A szekuláris állam eddigi modelljei helyett olyanra lenne szükség, mely képes kezelni a vallási sokszínűséget*” – emelte ki az evangélikus lelkész. A más kultúráktól való félelemmel kapcsolatban az előadó arra az ellentmondásra hívta fel a figyelmet, hogy míg a tárgyi kultúrát megbecsüli Európa, addig az élő kultúra ellen van.

Az ökumenikus, egyházközi kapcsolatokat hangsúlyozva hívta fel a figyelmet az evangélikus lelkész arra, hogy „*az egyeztető beszélgetés sok esetben nem szándékában akad el, hanem hermeneutikailag nehézkes.*” Béres Tamás előadásában a közös tapasztalatra törekvést, a vallási nézeteken felüli közös nyelv megtalálását, valamint a másik megismerésére való nyitottságot hangsúlyozta.

„*Az európai egyházak arra figyelmeztetnek, hogy a kontinens nem zárkozhat el attól, ami a szomszédságban történik, és szükséges a szolidaritás az olyan országokkal, mint Libanon, amely a menekültek nagy tömegeit fogadja*” – fogalmazott Torsten Moritz, az Európai Egyházak Migrációs Bizottságának ügyvezető titkára. Az előadó a brüsszeli ideiglenes elosztási mechanizmussal kapcsolatban kiemelte, hogy érezhető, hogy ez a javaslat még kidolgozás alatt van, azonban jelenleg ez látszik a járható útnak. A bevándorlás kriminalizálásával kapcsolatban aggasztónak látta a főtitkár, hogy „*a törvényileg szabályozott bevándorlási politika helyett a fő irány a magasabb kerítések, a gyorsabb őrhajók és az illegális migráció segítőire kirótt súlyosabb ítéletek felé mutat.*” Torsten Moritz kiemelte, hogy „*közép és hosszú távon Európának nagyobb bevándorlásra van szüksége, hogy stabilizálja népességét, és fenntartsa a dolgozók és a nyugdíjasok elfogadható arányát.*” Az Európai Egyházak Migrációs Bizottságának tevékenységével kapcsolatban az előadó hangsúlyozta, hogy felemelték szavukat a sokféleség növekedését bátorító oktatásért.

Migráció és biztonság címmel Jungert Béla nagykövet tartott előadást. Az előadó a politikai szándékokra és a médiában megjelenő hírekre utalva kiemelte, hogy „*tematizálják közbeszédünket és így nem a valóságról szól a diskurzus.*” A nagykövet hangsúlyozta, hogy „*a nemzetközi migráció alapvetően hasznos és pozitív, mely képes a népek közötti feszültséget oldani, jól hat mindkét ország gazdaságára is, ehhez azonban partnerség szükséges.*” Jungert Béla aggasztónak tartotta, hogy mind a mai napig nem tisztázott a tengeri határvédés és embermentés kérdése, hogy ki és pontosan miért felelős. A nagykövet kiemelte, hogy „*a migrációellenes gondolat és a keresztény tanítás ellentétben áll egymással. Ezt tudjuk, de nem értjük, hogy az egyház miért nem, vagy csak igen halkan hallatja a hangját ebben a kérdésben...*”

(folytatás a 7. oldalon)

Míg 2014-ben 45 ezer menekült érkezett hazánkba, addig 2015-ben ez a szám már elérte a 30 ezret. Szép Árpád, a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal Menekültügyi Igazgatóság menekültügyi igazgatója *A migráció és bevándorlás* címmel tartott előadásában rávilágított arra, hogy Magyarország ma is tranzitországnak számít, azaz a hazánkba érkező migránsok legnagyobb része nem Magyarországon kíván letelepedni, hanem innen nyugati országokba szeretne eljutni. *„A migráció fogalmát mind a politika, mind a média nagyon félreérthetően, manipulatíván használja, mely a migráns kérdés megítélésében*

nagy károkat okoz” – fogalmazott az igazgató. Szép Árpád kiemelte, hogy a kiváltó okok kezelésére kéne a legnagyobb hangsúlyt tenni, azaz olyan európai stratégia kidolgozása lenne megfelelő, mely az adott országok stabilitásához vezetnének. A bevándorlás növekedése számos kérdést vet ugyanakkor fel, hiszen míg 2014-ben 45 ezer menekült érkezett hazánkba, addig 2015-ben ez a szám már elérte a 30 ezret és várhatóan év végére megközelíti a 100 ezer főt.

Tehetünk azért, hogy ne diaszpórák alakuljanak ki, hanem, a másikat elfogadó közösséggé váljunk. A migráció gyakorlati megközelítéséről és az abban szerzett tapasztalatokról tartott előadást Kanizsai-Nagy Dóra, a Református Missziói Központ vezetője. Az előadó bemutatta oktatási és lakhatási programjukat, valamint migráns tanodájuk felépítését. A misszióvezető hangsúlyozta, hogy *„tudnunk kell, hogy a hozzánk érkezők védelmet kereső emberek. Amennyiben testvérnek tekintünk a másokra valós segítséget tudunk nyújtani. Azon dolgozunk, hogy ez a szemlélet gyülekezeti szinten is valósuljon meg, azaz váljunk válós, krisztusi értelemben vett befogadó közösséggé.”* Kanizsai-Nagy Dóra a közösségi házukban szerzett tapasztalatok alapján – ahol heti szinten 150 embernek segítenek – kiemelte, hogy a párbeszéd elengedhetetlen út a másik megbecsüléséhez. *„Ma még Magyarországon nem alakultak ki elszeparálódott bevándorló közösségek. Egymás megismerésével tehetünk azért, hogy ne diaszpórák alakuljanak ki, hanem, a másikat elfogadó közösséggé váljunk.”*

A Theológiai Szemle által szervezett konferencia előadásai teljes terjedelmében olvashatóak lesznek a szemle őszi lapszámában.

Galampos Ádám (evangelikus.hu)

**HÍRLEVELÜNKBE SZERETETTEL VÁRJUK
A KERESZTYÉN KÖZÖSSÉGEK KÖZÖTTI
ÖKUMENIKUS ALKALMAKRÓL, ESEMÉNYEKRŐL
A TUDÓSÍTÁSOKAT, BESZÁMOLÓKAT!**

***Ami helyi szinten öröm, és közösségi megerősítés,
az - hírlevelünkön keresztül - országszerte erősítheti
a keresztyének összetartozás-tudatát!***